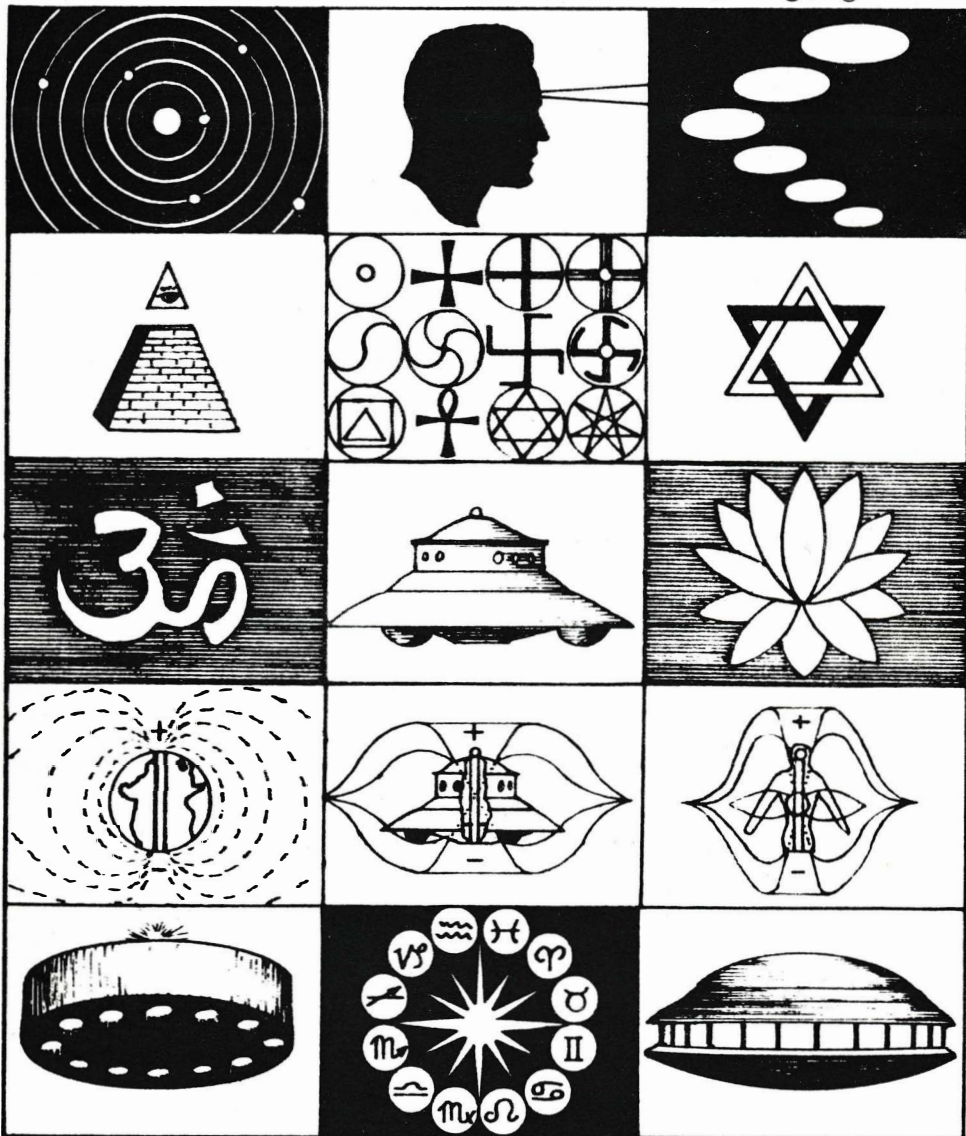

3. årgang

XX

I N N H O L D :

SENSASJONELT - og ganske skremmende...	side 1
BREV, kommentarer og spørsmål.....	2
Kanskje bestemmer vi stjernenes gang.....	3
Vi kunne spart millioner hvis vi visste hva andre vet.....	4
Svarte hull.....	5
TIDEN - en dimensjon.....	6
Han fikk besøk fra rommet.....	8
SPIRITUALISME.....	11
Grafologi.....	14

XX

FAKTA?

Postboks 2720 - 5010 BERGEN. Utkommer
med 6 nummer i året, og koster kr. 20,00
for året. Kan kun fås ved abonnement.

Forsidetegning: KNUT AASHEIM.

Postgiro 32 17 52.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt. ● ● ●

XX

SENSASJONELT - OG GANSKE SKREMMENDE

er opplysningene i artikkelen under, dersom en skal feste litt til de data som fremføres her. Artikkelen er svaret på et leserbrev i Bergens Tidende, hvor spørsmålet ble stilt av en som hadde fordøyelsesvansker, og ble kvitt disse da han sluttet med melkeprodukter. Artikkelen under sto i BT den 25. september i år, - og det er verdt å merke seg at den ikke er kommentert eller imøtegått av instanser som i høyeste grad må sis å være blitt angrepet. Leserbrevet ble offentliggjort under tittelen: "Melkesyre farligst i tannråteprosessen". (Art. er ubetydelig forkortet!)

"De tviler sterkt på at melk er den viktigste årsak til tannråte. Det er De på ingen måte alene om. Reklamens makt er umåtelig stor. Den skal jo tjene omsetningen og den alene. Motivene bak er ikke alltid de mest ideelle. Jeg er fullt klar over at jeg nå begir meg ut på glattisen igjen. Det får våge seg trass i de mange bitre erfaringer fra forrige gang.

Melk er et eventyrlig produkt som ene og alene er bestemt til å tjene det spede individ og inneholder absolutt alt hva dette måtte trenge. Melk er videre artsegen, hvilket vil si at det spede individ kun skal ha melk fra den art det tilhører. Kumelk er således iflg. sin natur ene og alene bestemt for spedkalven. Hvilket potensiale av artsegne egenskaper som er bundet til melken vet ingen. Derfor kan heller ingen nekte deres eksistens. Å misbruke naturen vil straffe seg. Når det spede individ nærmer seg diestadiets slutt vil dets evne til å fordøye melk så smått begynne å avta. Ved diestadiets slutt skal denne evne normalt være brakt til ende. Den har gjort et ufattelig godt og nyttig arbeid. Et eventyr som vi synes å mangle forutsetning til fullt ut å forstå. Etter endt diestadium skal individet iflg. naturen ikke ha en eneste dråpe melk av noe slag innenfor dets tenner. En eneste dråpe melk der er en eneste dråpe melk for meget.

Karius og baktus er blitt svært så populære vesener. Baktus er basilene som normalt er tilstede i munn og svelg. Deres oppgave er å om-danne sukker til syre. Syren er karius, som omgående går til masseangrep på tannemaljen og tærer denne. Den viktigste og farligste syre under tannråteprosessen er melkesyre. Denne finnes i rikelige mengder i alle utgaver av sur melk og således selvfølgelig også i yoghurt. Den er tilstede også i smør, ost, vin og agurker. Når disse stoffer kommer inn i munnen skulle en tro at baktus ble arbeidsledig, men det blir baktus ikke. Alle de nevnte stoffer, bortsett fra vin og agurker, inneholder uspaltet melkesukker. Dette er baktus sitt domene. Fersk helmelk inneholder rikelig med melkesukker, over 50 gr. pr. liter. Det er et øyeblikks sak for baktus å transformere endel melkesukker til melkesyre og tannråteprosessen er i gang i dobbel forstand.

Smør, ost og melk legger seg imellom tennene og her koser baktus seg godt. Trass i at baktus arbeider på spreng kommer det atskillig melkesukker og -syre ned i fordøyelseskanaalen og begynner sitt undergravningsarbeid der. 1 kg. myse eller ostekaramell (brun ost) inneholder ca. 1/2 kg. melkesukker. P.g.a. ikke fordøyelig melkesukker går mennesker omkring med allslags fordøyelsesplager med en uttalt kardialgi (brystve, halsbrann).

Viktig er det å vite at melketennene hovedsakelig forkalkes i fosterstadiet. Melkefri kost etter diestadiets slutt inneholder mer enn rikelig kalk hvorav mesteparten dog utskilles igjen og er uten noen som helst slags nytte.

I India er kuen hellig, men ikke oksen. Hva skyldes det mon tro? Melk og tørrmelk brukes i en rekke matvarer f.eks. kjøttdeig, pølser

samt en rekke slag kjøttpålegg, - og flytende sjokoladepålegg. Videre i en rekke brødsorter og kaker. Det samme også i de fleste fiskemat-produkter. Det forlyder også at margarin kan inneholde melk i en eller annen form. Hvem er vel ikke blitt uvel etter osteselskap eller rømmegrøt? Sjokolade, konfekt, karamell og iskrem er rik på melkesukker. Skummelt er det at hovedmengden av tabletter, piller og kapsler fra apotek har en fyllmasse bestående av melkesukker. I tillegg til dette består også kapselskallet av samme stoff for en stor del. På denne måte er vi dømt til tannrøte og fordøyelsesplager samt sannsynligvis også en rekke andre plager (sykdommer).

Bergen.

ARILD DAHL.

BREV

Vi har mottatt et brev, datert 17. september, med noen spørsmål og kommentarer som skulle ha almen interesse. Brevet er litt forkortet.

"I nr. 5-6/70 og 2/71 er det skrevet om Sammenslutningen Projekt Summa Summarum. Det ble sagt at prosjektet startet 1. april 1971, og at de største vanskelighetene med konstrueringen av "Pyramobile" synes overvunnet. For kr. 35.000,- skulle konstruksjonen stå ferdig innen årets (1971) utgang. Nå har vi kommet helt til september 1972, og nå lurar jeg på om FAKTA? har hørt om prosjektet har resultert i noe.

I nr. 3/72, i artikkelen: "Var blyforgiftning årsak til romerrikets fall?" av Alma del Monte, står det: "Keiser Augustus' eneste sønn Commodus, var åndssvak". Jeg har slått opp i en historiebok (Axel Coldevin og Einar Østvedt: "Europas historie fra Homer til Napoleon") og leste følgende (s. 95): "....han etterlot seg en vanartet datter, men ingen sønn". Jeg antar at historieboken har rett. For alt det jeg vet, kanskje denne datteren heter Commodus?

Det ville være fint om dere kunne orientere litt om bildene på FAKTA?'s fremside, og forklare hva disse "symbolene" står for!

Jeg vil takke for et bra og interessant blad. Var det ikke interessant, ville jeg ikke abonnere på det". SITAT SLUTT.

Brevskriveren lar vi være anonym, da vi ikke vet om han vil ha sitt navn offentliggjort.

Det var meningen at sammenslutningen bak "Pyramobile" skulle sende ut rapporter etter som arbeidet gikk fremover. Siden høsten 1971 har vi ikke hørt noe, og jeg har flere ganger bedt min kontaktmann i København, om å undersøke hvordan situasjonen er idag. I sommer besøkte jeg Danmark, men traff ikke Å. Jensen, hovedmannen bak prosjektet, hjemme da jeg var og skulle besøke ham. Så snart vi vet noe, skal vi bringe det i FAKTA?.

Angående keiser Augustus' sønn (eller datter?), og en orientering om FAKTA?'s forside, må vi la dette bero til neste nummer, da vi forhåpentlig har fått undersøkt disse ting nøyaktigere til da.

Asle.

fortsettelse fra side 14: "GRAFOLOGI".....

av neuroser. Så langt tilbake som i 1939 ble det i New York Times (26. nov.) offentliggjort en artikkel av Waldemar Kaemffert, hvor dette emne meget grundigt er omtalt.

Grafologien er likesom de okkulte vitenskaper et livsstudium. Det er ikke nok å ha sin eksamen (etter 3 år i Danmark), man blir først dyktig i faget, når man år etter år utretteligt fortsetter med å utbygge sin viten gjennom den lærdom og de erfaringer, som både et teoretisk og et praktisk menneskekunnskap kan gi.

Henning Olsen.

KANSKJE BESTEMMER VI STJERNENES GANG !

Lektor Herbert Rosenbaum, Thisted, mener å ha funnet en forbindelse mellom menneskelivet og universets utvikling!

Tror De på tankeoverføring fra et menneske til et annet? Tror De på at det finnes planeter med levende vesener, med intelligens som er høyere enn vår? Vitenskapen vet ennå ikke, hva den skal tro på, men arbeider seriøst med begge problemer.

- Herbert Rosenbaum, lektor på Thisted Gymnasium, amerikansk født, men dansk gift og etter snart 10 år i Danmark også dansk statsborger, interesserer seg for disse fenomener. Han har oppdaget et sammentreff mellom tall fra vidt forskjellige teorier, som kan få følger for vår fremtid.

Kanskje er det tilfeldighet - men hvis det er noe holdbart i Rosenbaums oppdagelse, vil det få betydning for vitenskapens søken etter en partikkel med større hastighet enn lysets.

Partikkelen, en tachyon, menes å kunne bevege seg så hurtigt, at den er alle steder på en gang! Det lyder voldsomt, hvis det er sant. Kanskje har den noe med en gud å gjøre. Kanskje kan den bringe viten fra et menneske til et annet, tankeoverføring.

Herbert Rosenbaum, som stammer fra New York, kom til Danmark første gang i 1959 for å følge et kurs om Kierkegaard. - Etter kurset vendte han hjem igjen, men kom tilbake til Danmark i 1961 og har vært her siden. De første åtte år var han på atomstasjonen i Risø, ble gift med en dansk pike og flyttet til Thisted i 1969, hvor han siden har undervist på gymnaset.

Bakgrunnen for oppdagelsen

Bakgrunnen for de nye oppdagelser, hvortil Rosenbaum har ydet sitt kanskje meget betydningsfulle bidrag, er:

Noen kosmologer aner, at det menneskelige liv kan vise seg å henge sammen med stjernenes gang. Kanskje kan universets utvikling ikke forklares, hvis ikke man tar hensyn til den menneskelige bevissthet. Matematiske ligninger, som skal forklare sammenhengen i naturens lover, er så vellykkede, at de tyder på, at det, som skjer i hjernen, kan ha forbindelse med det, som rører seg i verdensrommet.

- Vitenskapen har noen teorier om de prosesser, som frigjør energi i stjernene og solen, men de ser ikke ut til å holde stikk lenger, sier Herbert Rosenbaum.

Gjennom de siste 10 år har biologene klarlagt den prosess, som foregår i levende celler. Det viser seg, at den energi, som en hvilken som helst celle frembringer ved omdannelsen av et bestemt stoff til et annet, har samme størrelse som det, man kunne regne seg til ved bruk av en helt annen teori, som forklarer atompartiklernes verden.

Det kan gi spennende muligheter for vår fremtid.

Hurtigere enn lyset

- Vitenskapsmenn undersøker, om det kanskje finnes partikler, som er hurtigere enn lyset. I disse partikler finnes kanskje noen av de egenskaper, vi kjenner fra både øst- og vestlig religion, fordi de - som en gud - kan være alle steder på en gang.

I 60årene ble det gjort forsøk med tankeoverføring. Man fant ut, at de radiobølger, som vi utstråler, kanskje kan mottas av andre.

Noen forsøk viser også, at disse tankebølger er av en helt annen beskaffenhet enn alminnelige radiobølger.

Følgene vil være, at man videre kan undersøke, om livets mindste enheter også skaper en kosmisk stråling. - Ifølge beregninger, som kan foretas gjennom atomfysiske teorier, utstråler hver levende celle kanskje 0,6 watt i form av tachyoner. Et menneske består av ca. 50 milliarder celler.

- Fra jordens tre milliarder mennesker ville man oppnå en effekt på ca. 90 trillioner watt. Den størrelsesorden kan sammenliknes med energiutstrålingen fra stjernene.

Vi kan se vår fremtid

Vi har ikke funnet tachyonene. Finner vi dem, kan det bety, at tankeoverføring - som kanskje vil være den eneste form for kommunikasjon, som er mulig, når radiobølger ikke slår til - har fått en forklaring!

I melkeveien finnes mange millioner stjerner, som likner solen. Som en naturlig del av utviklingen vil de danne et planetsystem, som vil likne vårt solsystem.

Det er noenlunde sikkert, at det på disse planeter er intelligent liv og sivilisasjon lik vår. De utgjør noen av de vesentligste kosmologiske mekanismer, som finnes. Hvis en sol i systemet er flere millioner år eldre enn vår, har det utviklet seg til en sivilisasjon, som er like så mye eldre - hvis den ikke har ødelagt seg selv. Er vitenskapens tanker riktige, vil vi der kunne se eksempler på vår egen fremtid.

Kilde: Thisted Dagblad, 7. august 1972.
Dansk UFO Tidsskrift, 7-8/72.

16.2.
1972.

VI KUNNE SPART MILLIONER HVIS VI VISSTE
HVA ANDRE VET

Kilde:
Bergens
Tidende.

Det er ganske utrolig hvor meget et menneske ikke vet, - og det er ganske utrolig hvor meget viten menneskene besitter.

Det lyder kanskje selvmotsigende, men påstanden synes å dekke de faktiske forhold. På samme tid som UNESCO sliter med å få bukt med analfabetismen, sliter andre med å finne fysisk plass til alle de faglige og vitenskapelige artikler som skrives hvert år. De strømmer nemlig fra forfatterens hånd i et antall på 4 millioner pr. år, på verdensbasis. Det forventes naturligvis ikke at noen skal lese alt dette, men tallet er en overveiende dokumentasjon av hvilke problemer vitenskapsmenn, forskere og fagfolk av forskjellige kategorier etterhvert har med å holde seg a jour innen sine fagområder.

Omtrent halvparten av alt arbeid som ligger bak denne publisist-virksomheten innen mange fagområder, er egentlig bortkastet. Undersøkelser foretatt i Amerika viser nemlig at over halvparten av de vitenskapelige arbeidene er gjort av andre tidligere. Men fordi man ikke vet hva andre allerede vet, gjøres det dobbelt arbeid. Beregninger foretatt i England går ut på at det der alene sløses bort 6 milliarder kroner i forskningsprosjekter på den måten. Og det er egentlig nokså mange penger.

Vi går ikke skuddfrie i dette landet heller. Ca. 100 mill. kr. pr. år legges det i medisinsk forskning - og det er grunn til å tro at 25 prosent er utilsiktet dobbeltforskning. (Artikkelen er forkortet)

SVARTE HULL

OG STJERNER SOM FLYR MOT
KJØRERETNINGEN I ROMMET!

Det er ikke bare jorden som blir mer og mer komplisert, himmelen får også med tette mellomrom nye uløste gåter og problemer. Heldigvis behøver ikke menigmann å bekymre seg om det, men verdens astronomer har nok fått atskillige grå hår i det siste.

Det aller ferskeste problemet dukket opp 9. april i år da to amerikanske observatorier samtidig rettet sine speilteleskoper mot fire himmelske strålingskilder. Resultatet er nå offentliggjort i fagbladet "Astrophysical Journal" og som så ofte i det siste har astronomene i stedet for å vinne klarhet, fått en ny kosmisk gåte å løse.

Vi har funnet "en helt ny klasse astronomiske objekter" skriver astrofysiker Peter Strittmatter og hans kolleger "som vi ikke har noen mulighet for å forstå ut fra de fysikalske modeller vi har i dag".

Quasi-quasarer er disse nye gåtefulle stjernene døpt. På den ene side ser det ut som om de - etter astronomiske mål - er ganske nær oss etter den enorme strålingsmengde som når jorden. På den andre siden er det mange ting som tyder på at de må høre til en annen stjernehop eller galakse enn vår Melkeveien.

Astronomene samler imidlertid ikke gåtene i lader, aldri før har de satt inn en slik kjempeinnsats for å studere universets tilstand, historie og fremtid som nå;

Nye kjempeteleskop er blant annet bygd i Sovjet og i Vest-Tyskland. Russerne holder på med et seks meters speilteleskop i Kaukasus, det største som noensinne er bygd.

Nye kjempestore radioteleskop med tallerkenantennar på over 100 meter i diameter. Det største og nyeste er tysk og er på 106 meter.

Stratosfæreballonger og satelitter brukes mer og mer til astronomiske observasjoner. Sist mandag skjøt amerikanerne opp et romskipsteleskop "Copernikus" og neste år skal det bemannede romobservatoriet "skylab" til værs.

Kosmisk dødskamp

Helt til etter siste krig var verdensrommet nesten like harmonisk og problemfritt som på Copernikus' tid - et slags kosmisk urverk som drev planeter og stjerner i faste baner.

Men så begynte astronomene - ved hjelp av ny teknikk å oppdage ting som veltet alle vakre teorier. De fant stjerner som "skrudde" av og på sin enorme lyskraft flere ganger i sekundet. Andre lyste så klart og rent som de skulle være i jordens nærhet, mens de i virkeligheten befinner seg fem milliarder lysår borte ved de ytterste grenser for det synbare univers.

Atter andre stjerner er helt usynlige, men stråler likevel ut 100 000 ganger så mye energi som vår sol. Det er såkalte "svarte hull" eller - tror man - stjerner som styrter sammen i en slags kosmisk dødskamp.

Mange astrofysikere mener at mer enn 90 prosent av all materie i universet er blitt borte i slike svarte hull. Men hvor det er blitt av den kan ingen forklare. Og slett ingen kan forklare de nye Quasi-quasarene, man tror til og med at de "flyr" i motsatt retning av alle andre himmelobjekter. (Verdens Gang, 29. aug. -72)

TIDEN - en dimensjon

Når man kaller tiden for den fjerde dimensjon tenker man ikke vanligvis på, at det kun er en arbeidshypotese som brukes i naturvitenskapen for å forklare de tre dimensjoners utstrekning i en annen retning enn rommets.

Når man taler om den fjerde dimensjon i metafysisk forstand, får den en annen betydning, idet man da forstår en tilstand, som er utenfor tiden.

Som haveporten ikke er selve haven, men et bevis på, at denne finnes, således er tiden heller ikke den fjerde dimensjon, men beviset på at den eksisterer.

Å oppleve firedimensjonalt her på jorden er derfor først mulig, når vi forstår tidens vesen - forserer den og kommer ut på den andre siden.

Når det er sagt, at den fjerde dimensjon er rykket oss nærmere, så betyr det ikke at den er ved å endre seg og bli noe annet enn før, - men det betyr, at menneskene er ved å endre sin tenke- og levemåte og bringe seg i et annet og tettere forhold til livet, enn det tidligere har vært.

Det er de nye kosmiske vibrasjoner fra vannmannens stjernebillede, som i de neste ca. to tusen år rammer jorden og påvirker åndslivet. Det betyr, at det blir bedre utviklingsmuligheter for de høyere områder i menneskesinnet; at flere sanser enn de "normale" fem kan utfoldes og menneskets erfarings- og erkjennelsesområde utvides til å omfatte mere enn den fysiske verden.

Ikke således å forstå, at det er disse kosmiske energier som skaper de nye tilstander. Vi kan ikke utvikle annet enn det vi har i oss selv, - men vi kan sammenlikne det med, at likesom en regnbyge kan frigi næring fra jorden og få blomstene til å utfolde seg, - således kan disse energier frigi den næring, som kan få oss til å utfolde nye evner.

Og vi må samarbeide, - derfor er det av stor betydning, at vi forsøker å lære tidsbegrepet å kjenne, for det er denne grense vi først må forserere.

Tiden eksisterer ikke som noe absolutt, men er en prosess i den fysiske hjerne, en følge av denne hjernes manglende evne til å oppfatte livet som en helhet - og derfor utstykker det i ting og begivenheter, som er adskilte fra hverandre; derved blir fornemmelsen av tid til.

Jo mindre utviklet hjernen er, dess mere vil den adskille tingene, men jo mere utviklet hjernen blir, dess større blir spennvidden, og jo mere kan man fatte av livets sammenheng.

Alt her i den tredimensjonale verden - og under tidens åk - er relativt. Vi vurderer ut fra et sammenlikningsgrunnlag.

En mann som løper, er hurtig ved siden av en snegl - men langsam i forhold til et ekspresstog.

Et menneske er kjempestort i sammenlikning med en mikro-organisme, men et fnugg i forhold til verdensrommet. Det vi har opplevd kaller vi fortid, - og det vi ennå ikke er nådd til kaller vi fremtid. Fortiden synes oss å være død og fremtiden ennå ikke født, - det eneste som synes oss å være til er nåtiden - , og i virkeligheten eksisterer det ikke - , det er allerede en del av fortiden, før vi kan nå å oppfatte det.

I den sanne virkelighet er fortiden og fremtiden det eksisterende,

- men stadigvekk er det altså den fysiske hjerne som ikke kan spenne over hele området.

Selve tidfornemmelsen er relativ. Menneskenes hjerner er så ensartet i rytme, at man på grunnlag av dette har skapt en slags fellestid - som går opp i jordklodens døgnrytme - , men opplevelsen av tiden er avhengig av mange ting: følelser, stemninger. Den forekommer oss å gå hurtigt, når vi har det godt og er levende opptatt av et eller annet. Men har vi det ondt, går tiden langsomt, - og det gjør den også når vi er ubeskjeftiget, venter - eller vi kjeder oss.

Likeledes forandres den indre tidsrytme med årene, - således at tiden forekommer et barn å gå langsomt - mens den flyr avsted etterhvert som vi eldes.

Og begivenhetene får sin verdi i relasjon til hva man tidligere har opplevd.

Hvis man har et noenlunde godt økonomisk utkomme, vil man føle seg rik, hvis man før har vært fattig - , men omvendt føle seg fattig, hvis man før har vært meget velhavende.

Hvis man lider av noen småskavanker, vil man føle seg sterk og sunn, hvis man tidligere har vært meget syk - , og altså føle seg elendig tilpass, hvis man alltid før har hatt et strålende helbred.

Intet på jorden er absolutt - , alt kan tenkes i større eller mindre grad.

Et alminneligt begavet menneske er en tåpe ved siden av et geni, - men et geni i forhold til en tåpe.

Alt dette - og mere til - må vi se i øynene, hvis vi vil prøve å forstå tidens vesen.

Tiden eksisterer kun inne i oss selv - og kun så lenge vi - for størstedelen - fungerer gjennom den fysiske hjerne; og den fjerde dimensjon er kun en grensebom, inntil hjernen har utviklet nye senter for sansning.

Det er kun en brøkdel av den menneskelige hjerne, som er utnyttet, - det er store, uoppdyrkede områder, som først kan tas i bruk etter at de nye senter er begynt å fungere. Det er altså ikke bare et spørsmål om å bli "synsk", - det er også et spørsmål om å videreutvikle evner på alle områder: - etterhvert å bli genier.

Historien vrimler med beviser på, at det til alle tider har vært mennesker, som har nådd disse forskjellige stadier.

Men mens det før har vært enere - unntagelser - , så vil det i fremtiden bli omvendt. Etterhvert vil det bli det normale.

For menneskene er skapt med de samme muligheter - vi skal alle nå det - ; vi skal alle gå den vei, som enerne har oppstukket.

Men alle er begynt med å overskride tidens terskel - og vil vi følge dem, må vi gjøre det samme.

Kilde: NYT, juni 1972.

Inger Schjøtt.

Å LEVE LIVET -

er å forsøke å harmonisere alt hva som kommer innen for rekkevidde - det kaller vi kjærlighet - og samle brikkene til et større og større Hele, hvori alt og alle er til for alt og alle.

HAN FIKK BESØK FRA ROMMET!

I slutten av 50-tallet hørte det ikke til det normale at man rapporterte UFO-landinger i Sverige. Enten var de ytterst sjeldne, eller også våget man ikke å snakke om hva man hadde sett av redsel for å bli betraktet som mer eller mindre underlig. Idag er forholdene annerledes. Folk er ikke tilbakeholden med å berette om hva de har opplevd - og til å stå fast ved det! Men tilbake til 50-tallet. I august 1958 landet et uidentifisert flygende objekt i Västergötland. En mann fra Härja observerte både objektet og vesenet som reiste i det. Han fikk oppleve noe uforglemmelig. Mannen beretter selv hva som hendte.

"Det hele inntraff for ca. 14 år siden, da jeg sammen med min familie bodde ved et sted som kaltes Riset, inntil Härja i Västergötland. Vi leide et lite hus av en bonde i nærheten.

Sent en natt omkring den 25. august lå jeg og leste en roman. Jeg hadde ferie og alt var stille og skjønt. "Soverommet" hadde jeg i kjøkkenet. Jeg la ifra meg romanen og skulle tenne pipen, da jeg av en ren tilfældighet kom til å se ut gjennom vinduet. En skikkelse var på vei mot utedasset. "Det er vel Oskar (min husvert)", antok jeg, tross at toalettbesøket var vel sent påtenkt. Jeg tente pipen, tok opp boken og fortsatte å lese. Men straks fikk jeg en sterk kjensel av at noen så på meg. Jeg vendte meg om og stirret rett inn i et ansikt på en halvmeters avstand. Kun glassruten skilte oss ad.

Først trodde jeg naturligvis at det var et menneske. Flyvende tallerkener og romvesener har jeg alltid tatt som ren spøk. Min reaksjon ble helt naturlig at det var spørsmål om en omstreifer. Men da jeg så nærmere så jeg at det var noenting eiendommelig med han. Ansiktet var innrammet av en slags hjelm, som lyste med en kald blåaktig glans. Likedan var det med hans klær. Han så ut til å bære en overall, som gikk helt opp til noe som liknet en krave. Og først nå la jeg merke til hvor liten han egentlig var! Som en gutt i 11-12-årsalderen omtrent. Det var for mørkt ute til at jeg skulle kunne utskille ansiktsfarven, men den var i allfall lysere enn hjelmen og overallen. Øynene var litt større enn et menneskes, og de virket som om de var fullstendig svarte. Noen ører kunne jeg ikke oppdage for hjelmen dekket den delen av hodet. Hans blick hadde en uforklarlig virkning, som det føltes; den hypnotiserte meg.

Jeg vet ikke hva som fløy i meg, men jeg slengte på meg klærne og løpte ut for å gjenfinne ham da han plutselig forlot vinduet. Når jeg kom ut hadde han allerede hoppet over et lite gjerde på baksiden av huset og rukket å springe omtrent 100 meter.

Jeg tok opp jakten og det varte ikke lenge før jeg fikk øye på ham igjen. Nå sto han ved siden av rug-åkeren på venstre side av veien. Jeg så at han var beskjeftiget med noenting, men kunne ikke avgjøre hva det var. Da jeg nådde fram til rugåkeren hadde han allerede rukket over på veiens høyre side, der en stor hveteåker tok til.

Jeg sprang fram og der ble jeg stående. På en svak hellning 25 m. lengre borte ventet en farkost. Den var stor - 12 meter omtrent - og hadde form av en diskos. Jeg merket en underlig lukt straks innen jeg ble uvirkelig trett på noe sett.

Det lille vesenet sprang straks fram til fartøyet og oppover en trapp, eller stige, som gikk opp i sentrum av fartøyet. Siden hørte jeg en syngende lyd, som hørtes som en elektromotor når den øker i hastighet. Fartøyet løftet seg sakte og samtidig ble den syngende tonen skarpere. Jeg kjente da hvor jeg ble aldeles lammet; jeg kunne absolutt ikke røre meg av flekken. Fartøyet steg først rett opp mens det dro inn sine teleskopliknende ben - den liknet et fly som tar inn sitt understell - siden akselererte det voldsomt. Noen bjørker som sto 10 - 15 meter derifra bøyde seg i vinden etter fartøyet. Da det forsvant hadde det oppnådd en utrolig hastighet. Og da kunne jeg også røre meg igjen. Igjen fantes bare en skarp lukt av ozon.

Jeg vendte tilbake og vel hjemme berettet jeg for min kone hva som hadde hendt, men hun trodde jeg hadde drømt det hele. Neste morgen sto jeg opp ved halvfemtiden og ettersom Oskar holdt på å melke kyrne, gikk jeg til ham og berettet det samme. Han trodde meg ikke heller. Motvillig fulgte han i all fall med meg. Først fant vi at 10-12 cm av rugaksen var borte, siden av hveteåkeren var nedtrampet og til slutt fant vi tre dype hull, som dannet et triangel. Men da ble han usikker på hva som hadde hendt."

SAMMENDRAG OG FLERE DATA

FARTØYET

Herr Neumann observerte UFOet på en avstand av omtrent 25 meter. Den liknet av form en diskos med en kuppel i sentrum, som var synlig på såvel oversiden som undersiden. Rundt den øvre kuppel fantes noe som liknet ventiler. Fartøyet sto på tre teleskopliknende ben, som ble dratt inn etappevis innen det forsvant. (Med hensyn til objektets omtrentlige proporsjoner se tegningen.)

UFOet var sølvfarvet og så ut til å være laget av metall. Selve diskosens ytterkant var først mørkt blå, men ettersom den skarpe, syngende lyden økte i styrke, overgikk den til å lyse med et intensivt, lyst blåaktigt skinn. Kuppelen på oversiden funklet med jevne mellomrom i en annen farve. Det blåaktige skinnet var så blendende at hr. Neumann til slutt ble tvunget til å vende bort blikket og akkurat da, sier han, endres farven til noe orange.

MERKENE I TERRENGET

Allerede tidlig på morgenen gikk herr Neumann ut for å undersøke omgivelsene sammen med den skeptiske gårdseieren. Ved rugåkeren, der vesenet hadde gjort et kort opphold under flukten, fant de at rugaksene var avklipte 10-12 cm nedover strået og var forsvunnet.

Mennene fortsatte deretter fram til stedet der fartøyet hadde stått. Marken der var meget hard og det vekste mose. Man fant tre dype avtrykk, som var plassert i form av en triangel, alle tre ca. 30 cm dype og 20 cm i diameter. Vegetasjonen på plassen var nedtrykt i en sirkel, som målte ganske nøyaktig 12 meter i diameter.

LUKT, LYD OG STIRRENDE BLIKK PÅVIRKET VITNET

Da vesenet stirret på hr. Neumann gjennom vinduet, kjente denne seg som om han holdt på å bli hypnotisert.

Ved fartøyet kjente han senere en underlig lukt og ble i forbindelse med denne uforklarlig svak og kjente seg trett.

Da fartøyet steg hørtes en skarp, syngende tone, som syntes å lamme ham. Lammelsen forsvant da fartøyet var borte.

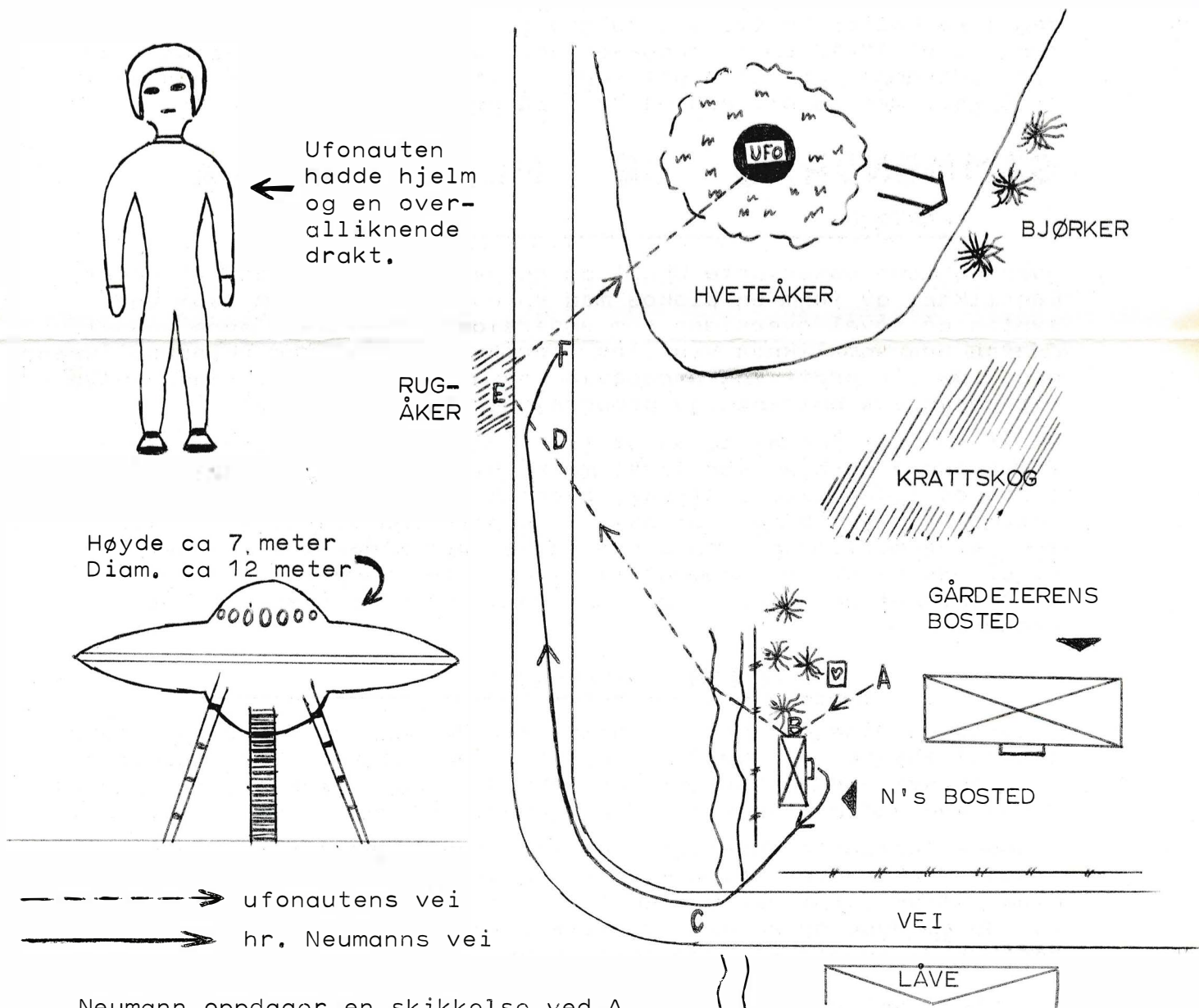
Etterpå kjente han en skarp lukt av ozon,

"ET SPEIDERFARTØY"

Herr Neumann sier idag: "Det jeg så den natten for snart 14 år siden var antagelig et speiderfartøy som var utsendt fra et moderskip for å ta prøver og liknende fra jorden. Jeg har fått det klart for meg gjennom de bøker i emnet som jeg har lest: disse fartøy går i alminnelighet ned på enslige steder, og det stemmer jo presis inn i det her tilfellet!"

Han sier til sist, at selv om han ikke fikk noen ettervirkninger, har han meget vanskelig for å frigjøre seg fra den nattlige opplevelsen.

Kilde: UFO-Information, nr. 4-5, 1972.

Neumann oppdager en skikkelse ved A,

Ufonauten ser inn gjennom vinduet ved B. Neumann løper ut og ved C får han øye på skikkelsen, som allerede har kommet til D. Ved E beveger ufonauten seg frem og tilbake. Ved F blir Neumann stående urørlig. (Skissene over er frihåndstegninger fra vår kilde.)

SPIRITUALISME

av Knut AAsheim

I Fakta? nr. 2, 1972, var det en omtale av en nystartet forening i Oslo: "P.S.I. - Norsk forening for Psykisk Studium og Informasjon". Et av de mange tema som denne forening har tatt opp, ved foredrag i mai i år og ved studiegruppe, er SPIRITUALISME! For de av Fakta?'s lesere som ikke kjenner noe til dette emne, kan følgende opplysninger (hentet fra en borsjyre utgitt av Sveriges Spiritualisters Riksforbund) være til nytte:

"Spiritualismen søker å finne bevis for at livet fortsetter umiddelbart etter den legemlige døden og fremholder at forbindelse mellom livsplanene er mulig. Uten å ville binde noen til en viss trosbekjennelse, ønsker spiritualismen å spre et humant og dogmefritt livssyn, hvor hovedvekten legges på menneskenes personlige ansvar for tanker, ord og gjerninger.

Spiritualismen vil medvirke til en fordypet oppfatning av livets betydning og hevder at gjensidig forståelse og samarbeide mellom jordens folk er uunnngåelig for menneskelig utvikling.

Det verdensomfattende forbundet - "International Spiritualist Federation" - med sete i London har følgende to erklæringer:

1. Livet fortsetter umiddelbart etter kroppens død.
2. Det er under visse betingelser mulig å oppnå kontakt med dem som har "gått over grensen", altså død.

Alle de store religioner er representert blant federasjonens medlemmer og enhver får selv bestemme hvilken religion de vil tilhøre. Endel foreninger innen federasjonen har blitt enige om følgende syv prinsipper:

1. GUDS FADERSKAP
2. MENNESKEHETENS BRORSKAP
3. SAMBAND MED ÅNDEVERDENEN, DERIFRA BESKYTTELSE OG LEDELSE
4. SJELENS VIDERELEVENDE
5. PERSONLIG ANSVAR
6. LOVEN OM AT "SOM MAN SÅR SÅ HØSTER MAN"
7. EVIG UTVIKLING FREMAD MULIG FOR HVER MENNESKELIG SJEL

Spiritualismens virksomhet er ved litteratur, foredrag og seanser, sirkelarbeid og ungdomsvirksomhet å spre sin overbevisning og tro om at: - det finnes ingen død, - livet fortsetter umiddelbart etter den legemlige døden.

En kort forklaring på endel vanlige uttrykk i forbindelse med spiritualismen:

Seanse: En seanse er en andaktsstund og som sådan innledes og avsluttes den med bønn.

Medium: Det er en person som har gaven å formidle budskap som gis til seansedeltakerne.

Transe(tilstand): Det finnes ulike grader av transe. Ved dyp transe er mediets dagsbevissthet helt avkoblet fra den fysiske kroppen.

Claivoyanse (klarsyn): Mediet "ser" et for andre usynlig livsplan.

Det kan være symbolske bilder, landskap eller personligheter, og gjelde fortid, nåtid eller fremtid.

Clairaudience (klarhørse): Mediet formidler hva det "hører".

Psykometri: Gjenstander er alltid impregnerte med vibrasjoner fra sine omgivelser. Mediet kan gjennom å holde en gjenstand i hånden komme i kontakt dels med eierens person og "livsforhold", dels med gjenstandens "skjebne" - levnetsløp.

Aura: Den utstråling, som den sjelelige og fysiske kroppen avgir. Mediet oppfatter denne utstråling hos individet som et farvefelt, hvorav personens sinnsstemning og åndelige modenhet kan avleses.

Ledere og skyts-ånder: Det er de intelligenser, på det åndelige livsplanet, som har til oppgave å hjelpe og veilede oss til åndelig modenhet under vår livsvandring.

Den 12. til 19. august i år, arrangerte Nordisk Spiritualist Union (NSU) studiedager på kursgården "Stenbiten" på øya Malmøn i den svenske skjærgård utenfor Uddevalla. Det deltok ca. 130 personer, hovedsakelig fra Sverige og Danmark. Fra Finnland var det 6 deltagere og fra Norge 4.

Undertegnede fikk, som observatør og representant for P.S.I. (Norsk Forening for Psykisk Studium og Informasjon), anledning til å være tilstede de 3 første dagene.

Spiritualismen er ganske annerledes og mere utbredt i de andre skandinaviske land enn i Norge. På N.S.U.'s årsmøte, holdt under studiedagene, ble det opplyst at man i Sverige har ca. 50 spiritualistforeninger med ialt over 3000 medlemmer. I Danmark er det over 500 spiritualister knyttet til 2 forbund: Psykisk Landsforbund og Psykisk Information. Finnland har ca. 225 organiserte spiritualister. Også på Island (som altså ikke var representert på møtet), er spiritualismen utbredt. I årsberetningen ble den nye forening i Norge, P.S.I. omtalt. Men da det ble fremholdt at foreningen skulle være delt i 2 grupper, av spiritualister og UFO-interesserte, protesterte undertegnede og uttalte at dette ikke var tilfelle. P.S.I. søker å ta opp mange av de emner som kan sis å komme inn under foreningens interessefelt, men uten å favorisere noen spesiell gruppe utover det medlemmene selv måtte fremsette ønske om. Av den grunn er P.S.I. foreløpig ikke tilsluttet N.S.U. Det ble opplyst at i de nordiske land som ikke har et nasjonalt forbund knyttet til N.S.U., kan enkeltpersoner stå som medlemmer på følgende måte: Man betaler en kontingent på danske kr. 10,- og abonnerer på et av de skandinaviske spiritualistiske tidsskrifter: f.eks. det svenske "Utan Gräns" eller det danske "Psykisk Information". Forøvrig kan det nevnes at en omtale av P.S.I. kommer i Utan Gräns.

På studieukens program sto bl.a. flere seanser, som vel er det man forbinder med spiritualisme. For undertegnede, som har liten kjennskap til spiritualismen var det en interessant erfaring å være tilstede på en såkalt stor-seans. Alle kursdeltakerne var samlet og først ble det i ca. et kvarters tid spilt fin musikk med en evne til å få sinnene til å falle til ro. Deretter ble det holdt en kort andakt. En person med clairvoiante evner (medium), henvendte seg så til forskjellige personer i salen med budskap og opplysninger. Tilsynelatende var mediet ikke i transe. Endel av budskapene var fra de forskjellige personers slektinger eller bekjente. Det er vel

vanskelig for andre å dømme om betydningen eller ektheten av hva de mottok, men man hadde inntrykk av at det hadde stor betydning for de personer som "fikk noe", og at de i en viss grad hadde muligheten til å kontrollere opplysningene. Det bør ved i denne forbindelse bemerkes at de opplysninger en person mottar gjennom et medium og som "stemmer", ikke alle nødvendigvis behøver å komme fra "den andre siden", men kan være "plukket opp" telepatisk fra personens egen bevissthet, underbevissthet, aura eller utstrålingsbelte eller "erindringslager".

Studiedagenes hovedforedragsholder var en engelskmann ved navn R.P. Beesley. Han er leder for "The College of Psycho-therapeutics" (grunnlagt 1953) som kalles "White Lodge" og ligger i Speldhurst, Nr. Tunbridge Wells, Kent, England. Denne mann var en stor personlighet og en glimrende foredragsholder. Av titlene på hans foredrag kan eksempelvis nevnes:

"Den menneskelige personligheten" - "Den menneskelige aura" - "Psykoterapi" - "Farveterapi".

Mr. Beesley's evne til å "lese" en persons aura ble imponerende og overbevisende demonstrert. Da en tilhører bemerket at det hørtes lett ut svarte han tørt at det hadde tatt ham 50 år å lære det.

Angående farvene i et menneskes aura sa han:

1. Nærmest kroppen har vi et GRÅHVITT felt som er det magnetiske eller elektriske felt. Finnes hos mennesker, dyr og planter.
2. Der nest er det et RØDT felt - følelseslegeme. Har altså med følelsene å gjøre (kjærlighet, kultur, kunst etc.)
3. Så et GULT felt - mentallegemet, som har med nervesystemet, erindring og bevissthet å gjøre.
4. GRØNT felt - astrallegemet, det instinktive og intuitive legeme.
5. BLÅTT felt - åndelige legeme, den permanente bevissthet.
6. FIOLETT felt - det eteriske legeme.

I sitt foredrag om personligheten sa mr. Beesley bl.a.: "Det er intet liv - ingen død, kun bevissthetens kontinuitet". Videre sa han: "Det er igrunn ingen slik ting som alder, kun innstilling (til livet)". Ennå et sitat: "Synd finnes ikke! - kun erfaring".

Det ble også hevdet av mr. Beesley at det idag er meget vanlig med mangler på de viktige mineralene kalsium, jern og magnesium i kroppen, og at dette bl.a. skyldes stråling p.g.a. atomprøvene.

Under sitt foredrag "psykoterapi", sa han, at hele vårt legeme er intelligens, og at enhver del av legemet har sin egen bølgelengde. Forstyrrelser i disse betyr sykdom. Han trakk også fram ryggradens store betydning, og snakket om en horisontal og vertikal energi i kroppen. Den horisontale energi "mater den vertikale og vice versa. Den horisontale virker om natten.

I forbindelse med "healing" (helbredelse) fortalte mr. Beesley fra sitt arbeid i England, at det ble lagt stor vekt på en ren atmosfære på stedet, for at helbredelsen skulle bli så effektiv som mulig. Således ble røyking, radio og TV, samt kjøttspising utelukket, og kroppslig renslighet og hygiene er viktig.

Han ga også dette gode råd for bevaring av god helse:

"Tap ikke din humoristiske sans!"

"Det finnes en regel, som er en hindring for all opplysning, som er et bolverk mot alle argumenter, og som ikke feiler i å holde mennesket i evig uvitenhet. Denne regel er: Fordømmelse før undersøkelse."

- Herbert Spencer.

Fra UFO-ASPEKT, august 1972:

GRAFOLOGI

Med disse ord av Herbert Spencer kan jeg neppe velge en bedre innledning til denne artikkel, for grafologien er vel noen av de vitenskaper, som lider hardest under begrepet: Fordømmelse før undersøkelse".

Karakterlesning på grunnlag av håndskriften er et eldgammelt studium. Den i historien eldste kjente håndskrifttydning går helt tilbake til keiser Augustus, som lot sin håndskrift tyde av den romerske historiker Suetonius. Siden har emnet fanget interessen hos alle, som var interessert i å dyrke menneskekunnskap, og den samlede litteratur om grafologi på forskjellige språk er uhyre omfangsrik.

De første grafologer søkte å "lese" karakteren ut av håndskriften ved å tillegge bestemte tegn særlige egenskaper og å tillegge de enkelte bokstaver større viktighet. Grafologer oppnådde ofte forbausende resultater gjennom sin intuisjon, men dernest søkte de å konstruere en vitenskapelig metode på basis av sin intuitive viten, og de ga hvert tegn i skriften en absolutt og spesiell mening. Senere var det psykologer, som i håndskriften så muligheter for en belysning av personligheten, dersom man kunne utfinne en metode, hvorved psykologien bak håndskriftens tegn kunne nærmere bestemmes. I begynnelsen anvendte psykologene og psykoanalytikerne kun håndskriftsanalysene som en bekreftelse på sine egne oppdagelser, men snart var det noen blant dem, som så muligheten for å anvende dem, når de skulle stille en diagnose.

Gjennom det siste halve århundre er man begynt å anvende grafologien i den nyere psykologis tjeneste. Noen har valgt å kalle den moderne grafologi for psykografologi. Andre bruker benevnelsen eksperimentell grafologi, og atter andre bruker blott det gamle navn grafologi om den seneste tids anvendelse av grafologiens resultater i psykiatrien og psykologien.

Først i de senere år er studiet av håndskriften blitt gjenstand for alvorlig oppmerksomhet i vitenskapelige og akademiske kretser. I Europa er man i denne henseende nådd lengere enn i Amerika; her betraktes grafologien som en gren av eksperimentalpsykologien, og universitetene har respektert dens verdi - hovedsakelig på grunn av Ludwig Klages og Max Pulvers innsats.

Det var L. Klages, som gikk lengst for å vise, at håndskriften uttrykker personligheten. Europeiske psykiatere, leger og psykologer har i de siste 75 år arbeidet på dette grunnlag og har lagt grunnstenen til en metode, hvorved man kan bestemme sinnstilstanden hos et menneske ut fra håndskriften.

Og fra dette stadium har den videre forskning utviklet seg i to retninger begge på forsøksmessigt grunnlag: 1) forbindelsen mellom håndskriften og organiske forstyrrelser, og 2) forbindelsen mellom håndskriften og sjelelige forstyrrelser.

Denne utvikling er ikke blitt ignorert i Amerika. Robert Saudek, som utga "Charakter and Personality", gikk nesten like så langt som Klages i å fastslå, at håndskriften er et uttrykk for personligheten. Han anvendte tilmed mikroskopet og langsomt dreierende film for å finne ut minutiøse særheter ved en skrift. Avdøde Eric Alten i New York var en av pionerene i anvendelsen av håndskriften under behandlingen

fortsettelse side 2.....